

[Handelsministeren.]

er, skal vi sige skattefiduser, der kan komme i betragtning.

Se, vi må lige skelne imellem de såkaldte hvilende selskaber, som er dem, man kan levere på bestilling, og så det større misbrug, som kan ske, når man opkøber et såkaldt tomt aktieselskab, et aktieselskab, der efter at have drevet sin virksomhed simpelt hen har indstillet denne, sådan at man ikke har nogen virksomhed længere, men har en passivside, hvor der står aktiekapitalen, og en aktivside, hvor der står værdien af 3 kontorstole eller noget lignende og så en underskudskonto fra tidligere overført fra tabs- og vindingskontoen. Ved at overtage et sådant selskab kan man skattemæssigt nyttiggøre sig den underskudssaldo, der var dér.

Det har i allerhøjeste grad været underkastet vurdering, og i det aktieselskabslovudkast, der forelå i 1964, var der en bestemmelse herom. Som bekendt blev dette arbejde derefter fortsat på nordisk basis og med det ejendommelige resultat, at det danske udvalg under den nordiske komité, der som bekendt stadig væk som formand havde professor Borum, i sin betænkning om en fællesnordisk aktieselskabslovgivning, betænkning nr. 540, 1969, side 9, omtaler udkastet på følgende måde:

„Den i udkastet 1964, § 40, indeholdte meget komplicerede regel, der er rettet imod misbrug af „tomme selskaber“, er opgivet. Fra de andre nordiske landes side, hvor fænomenet er velkendt, har man ikke villet være med til nogen lovgivning herom. Man har navnlig ment, at det måtte blive skattelovgivningens sag at bekæmpe de misbrug, der finder sted ved, at køberne af det tomme selskab skaffer sig skattemæssige fordele. Da udvalget har kunnet slutte sig hertil, har man afstået fra i aktieselskabsloven at forsøge optaget en særregel om tomme selskaber, der — hvordan den end formuleres — må forudses at være lidet effektiv og vanskelig praktikabel, jfr. nærmere nedenfor side 93-94.“

Det er altså for så vidt udgangspunktet, nemlig at man på nordisk hold har ladet hænderne falde. Jeg har alligevel givet tilsagn om, at jeg skal forsøge, om der kan

findes begavede regler, men de er ikke uden videre givet med f. eks. at bestemme, at et aktieselskab skal træde i likvidation og opføre, hvis man har tabt en større del af aktiekapitalen, for hvis vi siger 9/10, ja, så kan man altså standse, når kun 8/10 er tabt, og så har man et tomt selskab, hvor de 8/10 kan nyttiggøres i samme skattemæssigt lidet tiltalende praksis.

Jeg kan som sagt kun sige, at jeg ser ingen veje for øjeblikket, men jeg spejder efter veje, og kan jeg finde dem, skal der ikke være tvivl om min hjælp til dette.

Med hensyn til aktieselskabslovgivningen er det allerede oplyst i åbningstalen, at vi ville forsøge at bringe regnskabs- og revisionskapitlet til fremsættelse og gennemførelse allerede i denne samling. Jeg er ikke sikker på, at jeg i den henseende kan overholde 15. marts-fristen, men jeg håber at kunne komme med et forslag så betids, at det, om det skulle passe folketinget, vil kunne gennemføres.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Bodil Koch* til statsministeren:

„Vil ministeren tage initiativet til, at regeringen omgående på det danske folks vegne retter henvendelse til regeringen i USA og udtaler sin dybe bekymring for og skarpe protest imod den militære udvikling i Indokina?“

Skriftlig begrundelse.

Trods den såkaldte officielle mørklægning af begivenhederne i Indokina synes det klart, at en invasion af sydvietnamesiske tropper i Laos er umiddelbart forestående. Denne invasion vil finde sted under amerikansk luftbeskyttelse og siges — ifølge pressemeddelelser den 4. ds. — kun at afvente ordre til aktion fra præsident Nixon.

På tværs af alle forsikringer om fredsvilje og tilbagetrækning af amerikanske tropper bliver det mere og mere øjensynligt, at præsident Nixon ikke har opgivet håbet om en militær sejr, en såkaldt ærefuld fred. Som om ordet „ære“ overhovedet har relevans i den barbariske og meningsløse Vietnamkrig.

Offentliggørelsen af det amerikanske militærbudget for det kommende år giver den mest dystre baggrund for mit spørgs-